

alle Sider vil hjælpe hinanden. I Egne, hvor Jorderne ligger saa spredt, medens Landsbyerne ligger samlet, og hvor man ude omkring i Periferien, paa Markerne, saa godt som ingen Bygninger ser, kommer ganske naturligt en Del Jorder til at ligge alt for fjernt fra Hjemstedet og Gaardens Bygninger. Hvis man kunde anvende noget af den Million, som er stillet til Raadighed til Fremskaffelse af Arbejde, til Anlæg af Veje, vilde man paa en god og sund Maade raade Bod paa dette Forhold. Da man ingen nævneværdig Bebyggelse har udenfor Landsbyerne, er Forholdet det, at der fra Byen fører en Markvej ud til den sidste Parcel, og fra Byen paa den modsatte Side fører der ligeledes en Markvej ud til den sidste Parcel. Men der er ingen Forbindelse mellem disse to Veje. Kunde der skabes en saadan, vilde der være langt bedre Betingelser for Oprettelse af nye større eller mindre Hjem, og det vilde lette Jordfordelingskommissionens Arbejde betydeligt. Jeg siger det ikke for Kommissionens Skyld, men for Landbrugets og derigennem for hele Samfundets Skyld, ganske specielt for de sønderjydske Landsdeles Skyld. Det er jo klart, at hvis Vejspørgsmaalet blev løst nogenlunde dernede, vilde det ogsaa lette Bebyggelsen af anden Art, f. Eks. den, der foregaar i Henhold til de almindelige Jordlove, der jo ogsaa kan bringes til Anvendelse i det øvrige Land.

Det blev nævnt før under Omtalen af Laanekassen, at hvis en Del af Pengene for Landkommunernes Vedkommende kunde bruges til Afvanding, vilde det være heldigt, da der netop trænges saa stærkt hertil i Sønderjylland. Det er Naturforholdene, der gør det, men det skyldes naturligvis ogsaa i nogen Maade, at man i Krigstiden ikke kunde faa Arbejdet udført, fordi man manglede det Mandskab, der skulde til. Jeg beklager, at et Lovforslag, som blev fremsat af den forhenværende Landbrugsminister, om Laan til Grundforbedringer ikke har nydt Fremme; jeg ved ikke, om det kan nytte at opfordre den nuværende højtærede Landbrugsminister, som jo ikke er til Stede her, til at fremme dette Lovforslag, men jeg vil dog gerne henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke vil animere til, at man tager fat paa de to Ting, som jeg her har nævnt. Hvad Afvandingen angaar, giver den jo forøget Arbejde, men den giver ogsaa forøget Produktion. Man kan frembringe mere, naar Jorden bliver gjort sund, og samtidig bliver der bedre Betingelser for Oprettelse af Boplads til de mange.

Jeg vil saa gerne lige til sidst sige, at jeg vil haabe, at de to Lovforslag, naar de bliver ført ud i Livet, ikke skal føre til en Opjobning af Jordpriserne, for saa virker de ikke paa den Maade, som de skulde. Der kan udmærket laves en hel Del godt med disse Penge, uden at det behøver at gøre Skade paa anden Maade, og vi skulde jo ikke ret gerne herfra animere til en unaturlig Opjobning af Jordpriserne og derved arbejde for, at den Ungdom paa Landet, som gerne vil blive der, faar de Brug, der oprettes, til en urimelig høj Pris. Men det behøves heller ikke, da det kan ordnes paa en fornuftig Maade til alles Tilfredsstillelse, hvis man tager rigtig fat paa denne Sag.

Jeg vil slutte med at sige, at dette at Jorden gøres tilgængelig paa rimelige Vilkaar er noget, særlig mit Parti Gang paa Gang har krævet. Ogsaa andre har stillet Forslag i saa Henseende, men Kravet er fremført med særlig Styrke fra vor Side. Vi synger jo af og til, at „her er Sommersol nok, her er Sædejord nok, bare vi havde Kærlighed nok“. Det er rigtigt, at der er Sædejord nok, men det forekommer mig, at det, billedlig talt, er saa som saa med Sommersolen, og i hvert Fald forekommer det mig, at det skorter ret stærkt paa Kærlighed. Kærligheden bør vise sig derigennem, at de, som skal have disse Hjem, faar dem paa saadanne Vilkaar, at de, naar de er dygtige og paapasselige, kan blive ved dem. Er de ikke det, maa de naturligvis finde sig i at vige Pladsen for andre. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, der er værd at tage op til Overvejelse, og at Bestyrelsen for Hypoteklaanefonden her netop kan komme til at udføre en god og solid Virksomhed, naar den vil tænke paa de Ting, jeg nu har haft Lejlighed til at nævne. Da kan Lovene komme til at virke til Gavn for det arbejdende Folk. Alt det, jeg her peger paa, vil virke til Gavn for det arbejdende Folk, og ved at virke til Gavn for det arbejdende Folk virker man til Gavn for det fælles Samfund.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.

Piper: Disse to Lovforslag er et nyt Led i den Kæde af Love, som er blevet vedtaget til Gavn for de genvundne Landsdele. Jeg hilser dem velkommen og tilsiger dem paa Partiets Vegne den bedste Støtte. Vi har her med rund Haand siden Genforeningen vedtaget den ene Bevilling efter den anden til Sønderjylland, men det kan ikke skjules, at vi ikke altid har været saa heldige med de Foranstaltninger, vi